

ԱՐՄԱՆ՝ ԱՄՈՒՄ ԵՐՈՐԸ ԻՆ ՈՒՆ ԼԸ ՀՐԱՆԱ ՄԱՆԱՆ ԸՆԴ՝
ՈՒ ՀԳԼՈՑ ԵՐՈՐԸ ԻՆ ԱՆՈՒ ՀԻՄ Լ/ՈՒ ՀԻՄՈՒ ՄԻՍԵՐՈՒ ԵՐՈՐԸ ԵՎ ՆԱՄԻՆ ԱՆՈՒՆ ՔՆԻՉ ԵՐՈՐԸ
ԵՐՈՐԸ ԻՆ ԱՆՈՒ ՄԱՆՈՒ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ ԵՐՈՐԸ

ՍՈՑԼ ԱՆՈՒ: 68/1/1
ՈՐՈՒ ԱՆՈՒ: 1/1

ՁԵՆ ԵՄԱՆՔԻ ՀԱՅԻՆ ԻՆՏԵՆ ՍՈՑԻԱԼ՝
ՄԵՆ ԻՆՏԵՆՈՒՄ ԵՄՈՒ ՀՈՐԱՆ՝ ԵՐՈՐ ԸՆ ՀՈՒՆ ԵՐՈՐ՝ ՈՐՈՒ
ՀՈՐԱՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆ ՄԱՆԻՆՈՒ ԵՐՈՐԱՆ՝ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐ՝
ՄԱՀՈՒՄ: ՄԱՆՔ ՄԵՐՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐ՝
ԸՆ ՀՈՐԱՆՔԻ ՄԵՆ ԸՆՈՒՄ ԸՆ ՄԱՆԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ

- Դ՝ ԸՆՈՒՄ
- Ե՝ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ
- Զ՝ ՄԵՐՈՒՄ ԵՐՈՐԱՆՔԻՆՈՒՄ

Յ՝/ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ՄԵՆ ՀՈՒ ՄԱՆ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
Յ՝/ ԸՆՈՒՄ ԵՐՈՐՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ

ՄԱՆԻՆ ԸՆՈՒՄ:

ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ-ԸՆՈՒՄ
ՄԵՆ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ

ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ

ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ

ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ
ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ ԸՆՈՒՄ

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

מגלה. וכן נראה כי המעורבות של הממשלה בתחומים אלו היא
היא שיתוף פעולה בין הממשלה לבין החברה האזרחית. הממשלה
מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי קבלת החלטות
המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או "ממשלה
פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה".

הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי קבלת החלטות
המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או "ממשלה
פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה".

הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי קבלת החלטות
המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או "ממשלה
פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה".

הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי קבלת החלטות
המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או "ממשלה
פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה". הממשלה מאפשרת לחברה האזרחית להשתתף בתהליכי
קבלת החלטות המשפיעות על חייהם. זהו תהליך של "השתתפות" או
"ממשלה פתוחה".

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

מקבץ מדינת ישראל וכלל את כל המוסדות הממשלתיים והמקצועיים. מטרתו הייתה להקים מערכת ממשלית יעילה ומוכשרת, שתוכל להתמודד עם אתגרי המדינה החדשה. הוועדה נשענה על עקרונות של שקיפות, אחריות ופיקוח הדדי. כל מינוי או מינוח נעשה בהתאם לתקנים שהיא קבעה, וכל פעולה נעשתה בשיתוף פעולה בין הממונים עליה לבין הציבור. הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל.

הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל. מטרתה הייתה להקים מערכת ממשלית יעילה ומוכשרת, שתוכל להתמודד עם אתגרי המדינה החדשה. הוועדה נשענה על עקרונות של שקיפות, אחריות ופיקוח הדדי. כל מינוי או מינוח נעשה בהתאם לתקנים שהיא קבעה, וכל פעולה נעשתה בשיתוף פעולה בין הממונים עליה לבין הציבור. הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל.

הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל. מטרתה הייתה להקים מערכת ממשלית יעילה ומוכשרת, שתוכל להתמודד עם אתגרי המדינה החדשה. הוועדה נשענה על עקרונות של שקיפות, אחריות ופיקוח הדדי. כל מינוי או מינוח נעשה בהתאם לתקנים שהיא קבעה, וכל פעולה נעשתה בשיתוף פעולה בין הממונים עליה לבין הציבור. הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל.

הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל. מטרתה הייתה להקים מערכת ממשלית יעילה ומוכשרת, שתוכל להתמודד עם אתגרי המדינה החדשה. הוועדה נשענה על עקרונות של שקיפות, אחריות ופיקוח הדדי. כל מינוי או מינוח נעשה בהתאם לתקנים שהיא קבעה, וכל פעולה נעשתה בשיתוף פעולה בין הממונים עליה לבין הציבור. הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל.

הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל. מטרתה הייתה להקים מערכת ממשלית יעילה ומוכשרת, שתוכל להתמודד עם אתגרי המדינה החדשה. הוועדה נשענה על עקרונות של שקיפות, אחריות ופיקוח הדדי. כל מינוי או מינוח נעשה בהתאם לתקנים שהיא קבעה, וכל פעולה נעשתה בשיתוף פעולה בין הממונים עליה לבין הציבור. הוועדה פעלה במסגרת חוקי הממשל, ושמרה על אינטגריותה ופיקוח הדדיה כלפי כל גורמי הממשל.

11QEE: ' 24 25 26.0 27.0 28.0 29.0 30.0 31.0 32.0 33.0 34.0 35.0 36.0 37.0 38.0 39.0 40.0 41.0 42.0 43.0 44.0 45.0 46.0 47.0 48.0 49.0 50.0 51.0 52.0 53.0 54.0 55.0 56.0 57.0 58.0 59.0 60.0 61.0 62.0 63.0 64.0 65.0 66.0 67.0 68.0 69.0 70.0 71.0 72.0 73.0 74.0 75.0 76.0 77.0 78.0 79.0 80.0 81.0 82.0 83.0 84.0 85.0 86.0 87.0 88.0 89.0 90.0 91.0 92.0 93.0 94.0 95.0 96.0 97.0 98.0 99.0 100.0

... 24 25 26.0 27.0 28.0 29.0 30.0 31.0 32.0 33.0 34.0 35.0 36.0 37.0 38.0 39.0 40.0 41.0 42.0 43.0 44.0 45.0 46.0 47.0 48.0 49.0 50.0 51.0 52.0 53.0 54.0 55.0 56.0 57.0 58.0 59.0 60.0 61.0 62.0 63.0 64.0 65.0 66.0 67.0 68.0 69.0 70.0 71.0 72.0 73.0 74.0 75.0 76.0 77.0 78.0 79.0 80.0 81.0 82.0 83.0 84.0 85.0 86.0 87.0 88.0 89.0 90.0 91.0 92.0 93.0 94.0 95.0 96.0 97.0 98.0 99.0 100.0

... 24 25 26.0 27.0 28.0 29.0 30.0 31.0 32.0 33.0 34.0 35.0 36.0 37.0 38.0 39.0 40.0 41.0 42.0 43.0 44.0 45.0 46.0 47.0 48.0 49.0 50.0 51.0 52.0 53.0 54.0 55.0 56.0 57.0 58.0 59.0 60.0 61.0 62.0 63.0 64.0 65.0 66.0 67.0 68.0 69.0 70.0 71.0 72.0 73.0 74.0 75.0 76.0 77.0 78.0 79.0 80.0 81.0 82.0 83.0 84.0 85.0 86.0 87.0 88.0 89.0 90.0 91.0 92.0 93.0 94.0 95.0 96.0 97.0 98.0 99.0 100.0

... 24 25 26.0 27.0 28.0 29.0 30.0 31.0 32.0 33.0 34.0 35.0 36.0 37.0 38.0 39.0 40.0 41.0 42.0 43.0 44.0 45.0 46.0 47.0 48.0 49.0 50.0 51.0 52.0 53.0 54.0 55.0 56.0 57.0 58.0 59.0 60.0 61.0 62.0 63.0 64.0 65.0 66.0 67.0 68.0 69.0 70.0 71.0 72.0 73.0 74.0 75.0 76.0 77.0 78.0 79.0 80.0 81.0 82.0 83.0 84.0 85.0 86.0 87.0 88.0 89.0 90.0 91.0 92.0 93.0 94.0 95.0 96.0 97.0 98.0 99.0 100.0

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..

40000 100 1000000 1000000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000

10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000

10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000
10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000 10000

מלחמה

מלחמה ממשלתית. לראשונה מאז מלחמת העולם השנייה, ממשלת ישראל נאלצת להילחם במלחמה ממשלתית. המלחמה מתנהלת בין הממשלה לבין ארגון הטרור הפלסטיני "חמאס". המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים.

המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים.

מלחמה ממשלתית:

המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים.

המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים. המלחמה מתנהלת באזורי הפסגה ובאזורי הירוקים.

מסמכים אלו מופיעים כאן כפי שהם. אין להניח שהם
מכילים מידע רשמי או שהם מהווים תיעוד רשמי.
הם אינם אמורים להוות ראיות או להוות תיעוד רשמי.
אם אתם זקוקים למידע נוסף, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.
אם יש לכם שאלות או הצעות, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.
אם אתם זקוקים למידע נוסף, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

מסמכים אלו מופיעים כאן כפי שהם.

אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.
אם אתם זקוקים למידע נוסף, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אם אתם זקוקים למידע נוסף, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אם אתם זקוקים למידע נוסף, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אם אתם זקוקים למידע נוסף, אנא פנו למחלקת המידע.
אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

אנחנו מודים לכם על שיתוף הפעולה שלכם.

בציננות, הצנתי בחריפות רבה את הנזק שזה מביא למפעל כולו, אבל התופעה חזרה על עצמה והנאומים לא עזרו. יום אחד צמתי בפני רילמה קשה ביותר, כבר לא יכולתי לעבוד על מעשים אלה בשתיקה. בהתעצמות עם חברים קבענו, שהפעם נטיל עליהם עונש ומכיון שזה ערב העליה, החלטנו לדחות את עליהם של שני בחורים צעירים לאניה הכאה. אספתי את המחנה בשעת ערב, לכישרי. אני זוכר שהתעצבתי עם שמריה צמח (מפעילי עליה ב' בצרפת, איש בית השיטה) והוא אמר לי: "זה מחנה שלך, אתה העשית בו בהכנתך, אני לא אחזק בו". זה ענייני". זו הייתה אחת ההחלטות הקשות בחיי, אבל לאחור שהודיעתי על פסק הדין התחילו לבוא אלי משלוחות מכל הקבוצות ובקשו שאשנה את החלטתי. איש לא העז לפקפק בסמכותי

לעצמתי. אע"פ-הן צמתי בצענויותי, שני הבחורים לא עלו באותה אניה. פגשתי בהם אחר-כך בארץ. הם קיבלו את העונש ברוח טובה כי האניה הכאה הפליגה כעבור זמן קצר. זו הייתה החוויה הכי טובה שגשארתי לי מהמחנה הזה. לא רוציתי וגם לא יכולתי להמשיך באותו מחנה. הועברתי למחנה מיוחד של יוצאי צפון אפריקה שאותם יצו להסתיר במשטרת צרפת. פתחו חווה באזור טולוז שבה עבד חבוב גבעתי-ביתר, שפעל כמרכז החלוקה. כאשר באתי לפריז הוא שלח אותי מייד לשם. זו הייתה לי פגישת ראשונה עם אנשי צפון אפריקה. אנשים ממרוקו, לא אוכל לומר שזו הייתה פגישה מלכת, היו כ-15 איש שהיו צריכים לעבוד במשך היום אצל האיכרים והערב היו צריכים לחזור למחנה שהיה בית בעל שלוש קומות וכו' הדבה חודרים ועליי היה להעסיק אותם בערב. כדי להעסיק אותם קניתי לי תרמונה קפה, למדתי לנגן משיירי ישראל, וכך בילינו אי אלה ערבים. זה נמצא להם מהרה. התחלתי להתעניין בחירות עם בחורות בטולוז. הייתי במחנה זה שבועיים ולאחר מכן שבתי לפריז, והופשתי משהו לעסקי בני. בינתיים נודע לי מפי אנטיק וצביה, שיש בצרפת בית לידים של דודו על שמו של מודרני טנבריים ומרכזו אותו יהודי שהיה מורה. טובאי שמו, וכן יש שם שתי בחורות אמריקאיות היוצרות קצת עברית והן התנדבו לצורות יהודית אירופה בבית לידים זה ומלמדות את הילדים עברית. הייתי כחודש ימים בבית אחוזה גורל צפונית לפריז, חוד אחד שימש כחדר אוכל, חוד אחד ככיתה והשאר כחדרי מגורים. לילדים אלה התקשרתי מאד, למדתי אותם עברית, ידעתיהם ארץ, ריקנותים, שירה ועוד, וכן קשרתי קשרים מצוינים עם טוביאי. הקבוצה הזו עלתה אחר-כך והייתה בהכשרה בקיבוץ גשר, חלק מהם פגשתי כששרתו בצע"ל. לא מזמן קיבלתי מהם הזמנה לכנס יפבל העשרים.

כאשר הגיעה ההודעה שהילדים האלה יכולים לעלות לארץ, התכבד שמשיחה החליטי לא להעלות לידים מחמת גלגל שתיים-עשרה. היו שם שניים-שלושה לידים שהיו קשורים מאד לקבוצה ויצו מאד לעלות. התעצבתי עם המכוננים והחלטנו שכאשר תבוא המכונית ננתי את שני הילדים האלה פנימה, כי חששנו שטוביאי לא ישתף פעולה. הכנסנו את שני הילדים למכונית והם הפליגו כ"תאודור הרצל". בניתיים חזרתי לייצאה לצפון אפריקה. אפריים פרידמן אמר לי שהבעיה קשה במאד, הוא עצמו היה בצפון אפריקה וחור לפריז. אהור אבריאלי טיפל בענין צפון

מ.ר.
מ.ר.
מ.ר.

החלטתה לצאת לשליחות גמלה אצלי, כאשר ביקר בבית הערובה יוסף קורנינוביץ, שהוגיע ב-1944 לארץ-ישראל מהגנרליה דרך הודוניה. לילה שלם יושב וספר לנו על הנעשה באירופה וביחוד סיפר על גיטו ורשה. בעצם הייתה צריכה לבוא רק פנייה מצד מוכיחות הקבוצה המאוחדת ומיד היו נענים הדבה חברים.

א"ר
א"ר

רפאל חמל

הידישה שאצא בהא-ישרוד אאפשר היה לצאת לאירופה ולא ידענו בדיוק כמה מדובר. בינתיים גייסו אותי לסמינר השליחים במטען-השלשה ב-1945. לאחר סיום הסמינר, הוציאו אותי משה קליינר מועדת חוץ לארץ, לשליחות בפריז. כל התקופה שבין סיום הסמינר לבין הקקן שאחזיקי ישבתי בציפייה בבית וחכתי. שם נודע לי שלא אצא לפריז, אלא לצרפת, על מנת להגיע לצפון אפריקה. השליחות שלי הוגדרה כשליחות חנונית, כלומר, כעבודה חנונית. נפגשתי אז גם עם חברים מצפון אפריקה שהיו בבית השיטה אברהם צרפתי ויצחק אברהמי והם סיפרו לי על התנועה, חשבוני שהעניין יהיה פשוט, אני אנכי לצרפת ומשם אסע לאלג'יר. אבל כשידידתי מהאניה בצרפת פגש אותי חגי עם פוק מצעירילנג ואמר לי שענין צפון אפריקה עדיין דחוק ובינתיים אני מנוים לעבודה במקום כעליה ב'. בשבילי זו הייתה הפתעה; אני עבדתי בחנונית וכזמן ההמתנה לייצאתי לשליחות השתתפתי בסמינר של המחנות העולים. הכנתי את עצמי לשליחות חנונית והתפוצתי מאד כי לא הייתי מוכן כלל לעבוד כעבודה חנונית. למולי היה לי שם חבר נכסתי לעבודה כסן ז'דום, מהמנה מעבר לעולים במסיי. למולי היה לי שם חבר שהכתי את הריבה שנים והוא קיבל אותי ועזר לי להסתדר בעבודה. לא ידעתי מה זה מחנה מעבר, ממש השליכו אותי לחוץ המים מבלי שאדע לשחות.

בהקופה הראשונה עכתי במחנה כמורה לעברית ולדיעת הארץ. נחילתי שדחות עם קבוצות של אנשי חנוניות שונות — דודו, גורדוניה, וכיוצא בזה וסחם יהודים. במחנה זה ישבו אלה שנועדו לעלות בדרך הפרחת והיו מצפים לאוריה שתבוא. ידעתי יידיש והיה לי קל מאד להסתדר, היתה אוירה נוחה ונעימה מאד. אולם לאחר זמן מה עזב מרכז המחנה, חבר נאות מדרכי, ואני נשארו כמרכז המחנה רק עם חברים צעירים שבו כאוניה, שהיו אלחוטאים או ימאים והייתי צריך להשתלט לכדי על 1,200 איש. כל עוד הייתי מורה לעבודה, היה הכל כשורה, אבל כדע שמעתי אותי למפקד המחנה התחילו החטוכות. לא יכולנו לספק לאנשים את כל צרכיהם. אם היו אנשים שחשבו שמושבו החטוכות, או משום מה הם צריכים בשך כזה או אחר, היו יוצאים מהמחנה ועוסקים בשוק שחור, היו נתפסים על-ידי המשטרה הצרפתית ואני הייתי מקבל החלטה שהדבר יגמר בכי רע. לפעמים הייתי מעיר את המחנה באמצע הלילה, גם היו עומדים במסדר ואני הייתי מטיף להם מוסר. נחילתי רי מגוחך בעיני עצמי. התפללתי מאד לכך שהם הקשיבו

של יהודים לעליה בלתי ליגאלית. בכל זאת הוא הצליח לשכנע אותם שיתנו לו את הכסף להוצאות ושיאמינו לו שיוחזרו הכל אף-על-פי שלא צמד מאחוריו שום מוסד מלבד הקיבוצ המאוחד — ומצידו זה היה מעשה נועז ממש. אני נפגשתי אישית עם כמה מהאנשים האלה ולא היה לי שום ספק בציוניותם, היתה לי הרגשה שהם באמת מושפעים מעצם המאבק שלנו בארץ. לא היה להם ברור אם באיזה שהיא שלב לא יודקו הם עצמם למקלט בארץ, המצב היה מעורפל, היתה להם התושה עמוקה שהכל פה מתמוטט, דבריו של אפרים נפלו כמובן זה על קרקע רשנה, הסכומים שקיבלנו היו גדולים מאוד שהסתכמו כמיליוני פרינקים. אנשים יכלו לתת את הכסף רק מתוך התושה בלתי רגילה, סוף סוף לא נתנו את הכסף בריבית ולא לשם רווח.

אני מאוד התרשמתי מזה. ברור היה לי, שמצד שני ישנה גם התנגדות גדולה למעשה שלנו. הרגשתי זאת בין הורי החברים, ה"עמך" הפשוט, שראו בזה סכנה גדולה מאוד ליצגם. אפרים היה נפשו יום יום עם האנשים האלה, הורן סכנה פיזית ממש. הקמנו את האהלים והאנשים החתילו להגיע.

קשה לומר שהיתה צורה למחנה. הוקם אוהל גדול המיועד לשכבה-שמונה אנשים אבל השתכנו בו שלושים-ארבע משפחות (30-40 נפש). ויחורנו על רעיון של משות. דאגנו רק לדבר אחד: שהמחנה יהיה די רחוק מן הכביש וקרוב לים. אחר כך התברר לנו שהירדה לים תלולה מאוד והצוקים גבוהים משחשבונו. אנשים צעירים יכלו ללדת, אבל נשים זקנות ואמהות עם ילדים קטנים לא יכלו לעשות זאת. נאלצנו לעבור דרך ארוכה מאוד, כדי להגיע לים.

בימים הראשונים אפרים לא הצליח להשיג פרוחוקטים, ואיני יודע על מה התקיימו. היינו ממש רעבים. אני זוכר שיללה אחד הייתי כל כך רעב, עד שלא יכולתי להרדם. שמונה ימים היה לנו אוכל בכמות של מינימום. על חבדו מצפון אפריקה זה לא כל כך השפיע, הם היו רגילים למנות קטנות. למחרת הגיעו פרוחוקטים. אבל חמיר היה מחסור כמוון. הגיעו אנשים במספר גדול משחשבונו, הכעיה היתה עכשיו איך להקדים את כוא האניה לפני שנגיע למספר אנשים כזה שלא נוכל להעלות אותם על האניה.

ובנוסף לצפיפות ולרעב קוד גם דברים אחרים. יום אחד הגיעה מכונית עם פרוחוקטים, המכונית נכנסה לתוך המחנה וחוד כדי פריקה (משום מה לא דאג נתגז לסגור את הבלמים כהלכתו), החלה המכונית להתדרדר לשאננתו ומצאים בתוכה; עוד הספקנו לקפוץ והמכונית התדרדרה לתהום עם כל המזון, גם הוא שלא דרסה ילדים בדרך. הרבר הזה עלה לנו כרבע מיליון פרנק. צריך היה מיד להשיג מכונית אחרת, להשיג פרוחוקטים אחרים, כי הכל נשחך.

השאלה המרכזית אצלי לא היתה הצד החמירי אלא — הרחוקי. פה התגלה לפני דבר שדברתי אותו בצרפת בהיותי במחנה; האנשים היו רואים באיש הבא מארץ ישראל שליט כל יכול. פתאום הדגשתי שנתון בידו שליטון מצעם היותו שליט מארץ ישראל, בעין משית, למדתי להכיר זאת בצרפת, שם היו אירופאים בעלי הכוח, אבל פה הגעתי לעם שיש לו יותר נטיות למשחיתות. אני זוכר שבמשך שלוש שעות דיברתי העדרות של עברית, צרפתית ועברית, דיברתי על הארץ. צריך לדעת שלרוב

אפריקה זמן רב וטיפל בזה גם יאני אבידוב. המפעל של עליה ב' מצפון אפריקה החתיל מכספי הקיבוצ המאוחד, וביזמותו של הקיבוצ המאוחד. נדמה לי שתקופה מסיימת קיימנו אף יאני אבידוב אישית על השכונת והלינו לו כסף. מלבד זה, אותם הכספים שאפשר היה לגייס מיהודי אלג'יר. אפרים גייס אותם למען המפעל הזה ומטר אותם לאבידוב.

הקושי להגיע לצפון אפריקה נבע מהרצון לנסוע לשם באופן ליגלי, צריך היה למצוא איזו הסוואה, לכסוף יצאתי לשם כסוכן של חנות גדולה. אמרתי לאנשים שאני מוכיח ולו גם דבר כבדים. אפרים הרגיע אותי ואמר שאף אחד לא ישאל אותי ולא יתעניין בי. ססתי לאלג'יר, היתה זו תורה מיוחדת לסיים כמסוט

הדומה לאוטובוס של דן מלפני שרלושים שנה. אורידן מיוחד כמינו שהיו מעבירים בו פועלים הלוך וחזור מצרפת, המושב שלי היה עשוי עץ והיה פתוח מלפנים ומאחור. החלונות היו קורעים והאירידן היה מוזחה. באמצע הדרך השמימי המטוס כל מיני קולות כאילו עמד לנחות בשום מקום. על אף כל זאת היגענו בשלום לשרה התופה באלג'יר ושם קיבל אותי אפרים. דבר ראשון שורכשנו היה אופנות, היו לנו שלוש נקודות הכשרה המרוחקות אחת מן השניה כמה עשרות קילומטרים, תפקידי התמרוקים, לא ידעתי טוב צרפתית, הנה בפנים הראשונה שנשמעתי ככה לי האופנות ברייק ליד רמזור. כל התנועה נעצרה, ניגש אלי שוטר תנועה, ואני חשכתי שהנה הוא מתחיל לחקור אותי. להפתעתי עוד לי כמשך עשר דקות לתקן את האופנות, עד שיובלתי להניע. הוא רק יעץ לי להכניס אותו למוסך, וכל זה — באדיבות בלתי רגילה.

השניעיים הראשונים באלג'יריה עברו בניקורבים בנקודות ההכשרה. אבל הכעיה המרכזית באותו זמן היתה איך להכין את החברים שיקימו את מחנה הקליטה. לא היה לי שום מושג איך להקים מחנה. לנגד עיני היה המחנה בסידרום ולכן הופתעתי כאשר אפרים לקח אותי יום אחד ואמר לי: "כוא נסע למקום המתנה". ירדנו פתאום באמצע הדרך, כשמשמאלנו יער אורנים ומימינו סלעים היורדים לעיר והוא אמר: "פה יהיה המחנה. אנחנו נקים אותו בין האורנים, כדי שיהיה נסתר מצין וריאים". השיעור היה גרול מאור. שאלתי: "איך בין האורנים האלה אפשר למקם המוני אנשים, נשים וילדים בחורף כסף ינואר, איך אפשר לשכן פה את האנשים? איך לנו אהלים, איך מקום להעמיד אותם?". "איך בורירה", השיב אפרים, "מוכרחים לעשות זאת, הם יהיו פה רק שמונה ימים".

נשארו לרשותנו רק ימים מועטים. אספתי את כל החברים מההכשרה, הקמנו אהל אחד גדול, והחלטנו לנקות שטחים בתוך חורשת האורנים כדי להקים עליהם ערד אהלים. חשבונו שכוואו 500-600 איש. לא ידענו שיעצו 1200. יום יום עברנו כמכושים וניקינו שטחים נוספים. כעבור ימים אחדים הקמנו את האהלים, האהלים הוציאו הנוסף ניתנו לנו לשימוש על-ידי אחד הציונים הגשורים של אלג'יר. צריך לומר שזה קרה רק אחרי מאבק גדול, ועד הקהילה של אלג'יר ראה סכנה לאוכלוסיה המקומית בריכוז כזה

חברה פעילה מהתנועה בטונים, כיום בקיבוץ רגבים, הייתה השפעה אישית והיא הצליחה לקשור בנייהם. כל מה שעשינו היה ספונסני. קצת שירה, קצת משחק, כאלה היו החיים במחנה.

לא ידענו כמה אנשים תוכל האגיה להכיל וכשום אופן לא רצינו שתהיה נהירה לא מבריקה אלה שנילה להביא, חלילה, לאסון. ואמנם, היו תקלות רבות. החלטנו שאני אשאר במחנה ואכין קבוצות לפי קצב זמן קבוע. ידענו, שאם כולם ירדו בבת אחת ויתחילו להירחק לסדרות רחוקות אסון. הדבר שהוטל עלי יכול היה לעשות רק איש מארץ ישראל, אני או אפרים. מכיוון שאני הכרתי את האנשים, נשארה אני שם.

היה זה אחד הדברים הקשים ביותר. האגיה כבר הגיעה ויש לך מאות אנשים, אתה צריך לקבוע את התור לעליה באופן שרירותי, ולדאוג שהם יסכימו לקביעת התור ולא יפרצו בכל הדרכים. חילקה אותם, על פי דרך משלי, שילכנו צעירים עם מבוגרים, הסברנו להם את זה, אילו הם היו מפירים את הסדר היינו אכזרים. לאחר שנשארה הקבוצה האחרונה של האנשים, ראיתי שלא חזר איש מהאגיה

(המיד היה צריך משהו לחזור): החלטתי לדרת עם הקבוצה האחרונה ולראות מה קרה. כשהגעתי לחוף לא ראיתי נפש חיה. התרוצצתי כרבע שעה. האגיה כבר הפליגה לפני חצי שעה, את אנשי הקבוצה תפסה המשרדה על הכביש. ידתי דרך הסלעים והלכתי לאורך החוף לחפש אותם, וכך תפסו אותי שני שוטרים. כאשר הגעתי למשרדה, חשבוני שהם יידו בי, כי עניתי על השאלות באנגלית. קבלתי כמה סטירות לחי ופקודו עליו לדבר ערבית. לבושי היה מרופט והם היו כטוחים שאני מרוקאי. הוצאתי את הדרבן שלי והוצאתיו להם. בבית סודה כבר התיחסו אלי יותר יפה. גם אכידתו נתפס. הוא היה על החוף ושם אסור אותו. לאחר מכן שחררו אותנו ולמחרת החליטו שאני עתב את אלמיר ויצא לקפריסין.

היה לנו ברור, שאגיה זו תגיע לקפריסין, ולכן הוחלט שאני אגיע לארץ נמשים לקפריסין, ובאמת האגיה נתפסה והצבחה לקפריסין. חשבנו שאת חברי התנועה אסור להשאיר לבדם והנחה שגויה לגבי יחד האנשים הייתה שבאם לא יגיעו לארץ, יתבע חלק גדול מהם לחזור למרוקו ובאמת כך היה, חלק מהאנשים חזר, אמנם, למרוקו.

בארץ לא כל כך נטו לשלוח אותי לקפריסין, אני יודע אם זה בגלל חשבונית מפלתיים או אחרים, אבל אני עמדת על דעתי כחוקר וכעיקר הסברה את הסכנה שעלולה להסתחא אצל האנשים מצפון אפריקה, נסעתי לשם באופן ליגלי.

בקפריסין היו לי כמה חוויות מעניינות: א) להתקשר לחברי התנועה ולהרים את המורל שלהם. ב) בדרך שיש לי שתי מטרות: א) להתקשר לחברי התנועה ולהרים את המורל שלהם. ב) להתקשר עם כל יתר ה"צעמ" ולנסות לפעול בחובם. כאשר הגעתי לקפריסין, אשר ל"צעמ" כבר אירחתי את המועד, הם היו כבר הזכיה מעבר ליאוש, לא לזה הם ציפו. לא אומר שהם קיבלו אותי כאיבת, אבל לא יכולתי להחליף אתם מלה מלכד שלהם. הם אמרו לי פשוט: רצינו לעלות לארץ-ישראל ולא לקפריסין. עלי לומר שמאחר יותר פגשתי חלק מהאנשים התכור שתוך כדי עבודה

האנשים היו יריעות מסלפות על החגנה, כל הארץ הצטיידה להם בדמות לח"י ואצ"ל, מושגים אלה הולכו השתרושו בהם. הגעתי לידי מסקנה: לא יוכל להיות שמפעל שעושה ההגנה ייזקף לטובת לח"י ואצ"ל. הם היו בטוחים שאין אני מלח"י ואצ"ל ולא מן ההגנה, וכשאמרתי להם שאני מההגנה, זה היה לצביהם דבר "שיסולח לי". יום אחד החלטתי ללכת איתם כל הדברים. זה היה סמור לאירוע מסויים. מישהו חתך לשני את הלחי בסכין גולית, היתה סכנה שזה יהפך לריב המולות. התערבתי בענין מתוך הכרה ברורה שלא יפגעו בי, ורק נוכחתי הייתה זו שמעיה שפיכת דמים אחרי זה כרבותי יחד את כל הדברים, גם את ההתנגדות שלהם, גם את כל חוסר המונו, גם את אחרות האגויה, גם את ענין לח"י ואצ"ל שהרגינו אחרי — את כל

זה כרכתי יחד וקשרו להאר כמה מאות נשים, ילדים, זקנים וטף (שכתחלקם ודאי לא הבינו מה שאמרתי) ישבו שלוש שעות ולא זזו מהמקום, לא הפרעו. שלוש שעות רצופות אני ריבתי על כל העולם, כל מה שהיה לי לומר על ארץ-ישראל, על לח"י ועל אצ"ל, על ביהת הערבה, על הרעב פה, על הערבים — שלוש שעות.

אינני יודע אם הם הבינו הדבה, אבל זה היה כעין סם הרגעה כשכיל המחנה ער לסוף. אני לא ידעתי, בעצם, מה אני עושה, ידעתי רק שאני חייב לגרום להלם כלשהו, היו בחובם אנשים אינטלקטואלים שתפסו את הדברים שאמרתי, היו אחריים שעצם הצליל, עצם העובדה שונאיתי שלוש שעות, השפיעה עליהם. כנראה אמרתי דברים שהיה צריך לומר אותם.

הבינה הייתה אז שבחור מתנה כזה, כשאומרים לאיש: אתה עובר את הגבול, אתה מגיע לאלג'יריה, מללים אותך על האגויה, עם מחכים יום ועוד יום ואז מתחילים לרסן וואמרים שהם רוצים לחזור הכיתה, אלה לא היו יהודים שבאו ממחנות ריכוז, היה להם מקצוע והיה להם עבודה. רוב האנשים היו אנשים מושכים ברעם, כאלה שבאו בהתפעת התנועה המישית שהתעוררה שם. אבל לא היה להם די כוח החמדה ואני הרגשתי שהענין הולך נשמט מידעני מיום ליום.

עוד מקרה קשה מאוד: היו בנייהם בחורים צעירים, שהתחילו להשתעם. ירדו לכפר הערבי הקרוב, שמו ערק, השתכרו ונכנסו כריב עם הערבים. מתוך סיכרות אמרו לערבים: "אין דבר, אחנו נוסעים לפלשתינה, נתקם שם בבני הדודים שלכם", למלל היה שם בחור אחד כשם עם אבוטכול, שהיה חכד תנועת בני הדודה. כיוון שהצבחה נשקף היה המנהיג הציוני האחרון שבקר שם, היה לצינוח שלהם צבע כזה. מסתו לו את הטיפול במחנה, והוא הסתיר עם הצעירים מצוין.

המשפחות היו עסוקות עם הילדים במשך היום, חלק מהאנשים היה יורד רידו הסלעים לכבש את הבגדים כמי הים, הכביסה הייתה אורבת ארבע-חמש שעות. למולנו הם עסקו בהו כל היום. היו בנייהם בטלנים שלא עזרו למשפחות, והיו יושבים ומשחקים בקלפים כל היום, היו גם דתיים שהיו עסקים בתפילה. השעות הקשות היו שעות בין הערביים, כשכולם כבר גמרו את עשיקיהם היומיומיים והיו מחישיבים. אז היה צריך לנסות לדוכב אותם קצת ולשיר, הצלחנו לעשות זאת בעזרת חברי התנועה שכאו ממולקי.

לחברים מטוגע ומאלג'יר לא הייתה שפה משותפת עם המרוקאים, רק לנרתי.

דברי סיכום

השליחים במחנה והמגע עם יתר חרשי המחנה נתפסו האנשים ממרוקו לאט-לאט לענין המאבק ולענין העליה והרוב הגדול הגיע לארץ.
היה פחות קשה משחשבתו, אבל הם לא התכוונו למצב כזה ולא ידעו להמארגן
זה לקח זמן רב עד שידעו מה לעשות עם עצמם.

שלילת לוגו 1948-1945

1989

יד שבנקין
בית לוחמי הגיטאות
הוצאת הקיבוץ המאוחד

המחלקה הכלכלית והמנהלית של משרד המבחן - תל אביב - יפו
אשר על פי החלטת הוועדה המייעצת, הוציא משרד המבחן
מס' 1000 - תשלום על שירותי המבחן, תשלום על שירותי המבחן

- 1. תשלום
- 2. תשלום על שירותי המבחן
- 3. תשלום על שירותי המבחן

4. תשלום על שירותי המבחן

5. תשלום על שירותי המבחן

6. תשלום על שירותי המבחן

7. תשלום על שירותי המבחן

8. תשלום על שירותי המבחן

9. תשלום על שירותי המבחן

10. תשלום על שירותי המבחן

11. תשלום על שירותי המבחן

12. תשלום על שירותי המבחן

13. תשלום על שירותי המבחן

14. תשלום על שירותי המבחן

15. תשלום על שירותי המבחן

16. תשלום על שירותי המבחן

17. תשלום על שירותי המבחן

18. תשלום על שירותי המבחן

19. תשלום על שירותי המבחן

20. תשלום על שירותי המבחן

21. תשלום על שירותי המבחן

22. תשלום על שירותי המבחן

23. תשלום על שירותי המבחן

24. תשלום על שירותי המבחן

משרד המבחן
תל אביב - יפו
מס' 1000 - תשלום על שירותי המבחן

משרד המבחן (1975/76)

8.6.47

233/41 ת.ת.מ.א

13/2/47
משרד המבחן
תל אביב - יפו

...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...

ענין זה

...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...

...מאמר זה ...

ענין זה

...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...

...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...

...מאמר זה ...
 ...מאמר זה ...

מלחמה

מלחמה ממשלתית. לראשונה מאז מלחמת העולם השנייה, ממשלת ישראל נכנסה למלחמה ממשלתית. המלחמה נמשכה כשלושה שבועות, במהלכם נהרגו כ-100 חיילים ו-200 אזרחים. המלחמה הסתיימה בהסכם שביתת הנשק, שבו נקבעו מספר עקרונות חשובים, בהם: הפסקת האש, שחרור שבויי המלחמה, ופיקוד משותף על הכוחות המזוינים.

המלחמה הייתה מלחמה ממשלתית, שבה נכנסה ממשלת ישראל למלחמה ממשלתית. המלחמה נמשכה כשלושה שבועות, במהלכם נהרגו כ-100 חיילים ו-200 אזרחים. המלחמה הסתיימה בהסכם שביתת הנשק, שבו נקבעו מספר עקרונות חשובים, בהם: הפסקת האש, שחרור שבויי המלחמה, ופיקוד משותף על הכוחות המזוינים.

מלחמת העולם השנייה:

מלחמת העולם השנייה הייתה מלחמה ממשלתית, שבה נכנסה ממשלת ישראל למלחמה ממשלתית. המלחמה נמשכה כשלושה שבועות, במהלכם נהרגו כ-100 חיילים ו-200 אזרחים. המלחמה הסתיימה בהסכם שביתת הנשק, שבו נקבעו מספר עקרונות חשובים, בהם: הפסקת האש, שחרור שבויי המלחמה, ופיקוד משותף על הכוחות המזוינים.

מלחמת העולם השנייה הייתה מלחמה ממשלתית, שבה נכנסה ממשלת ישראל למלחמה ממשלתית. המלחמה נמשכה כשלושה שבועות, במהלכם נהרגו כ-100 חיילים ו-200 אזרחים. המלחמה הסתיימה בהסכם שביתת הנשק, שבו נקבעו מספר עקרונות חשובים, בהם: הפסקת האש, שחרור שבויי המלחמה, ופיקוד משותף על הכוחות המזוינים.

